

Matkakertomus Kuusijärven Jääkarhujen kevätretkestä Rantasalmen kauniisiin maisemiin pe 28.3. – su 30.3.2008

Kulkurin valssi ja Kuusijärven kuningattaret

Pe 28.3.

Kuin muurahaiset konsanaan tungeksimme Hotelli Vantaan sivulle pysäköityyn bussiimme, tällä kertaa jo perjantaina klo 14:00. Mukana olivat tietenkin Kuusijärven kuningattaret ja tietenkin asiaan kuuluvat sotilaat ja työläiset. Ja olipas mukaan päässyt muutama kuhnurikin, (noh, ainakin Dallas ja minä.) Bussimatka meni mukavasti Ollen tietokilpailuun jokainen osallistuen. Ja aina sama juttu; ei ole mitään väliä, kuka voittaa, kun palkinto kuitenkin jaetaan. Kiva. Perille saavuttiin aika myöhään, mutta onhan Rantasalmikin aika kaukana Vantaalta katsottuna. Ei muuta kuin sähkösaunat lämpimiksi ja iltapalaa laittamaan, totesivat useimmat. Kuhnurit kuitenkin aloittivat jo heti soidinmenonsa ja pistivät stereot soimaan. Eikä siinä ehtinyt mitään ruokaa laittamaan, kun oli niin paljon muuta tekemistä. Tosin ei sinne keittiöön olisi mahtunutkaan, ahkerien työläisten hoideltua ilta-palan teon. Iloisesti tanssien kuhnurit touhusivat kuka mitäkin (Dallas oli tosin nauttinut jo siihen mennessä aineksia, kuten mies konsanaan ja oli nukkumassa/voimia keräämässä, eikä ehtinyt ensimmäisen illan valsseihin juuri ollenkaan.)

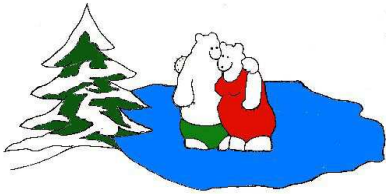
Ilta ja yö meni syödessä, tanssiessa ja saunoessa sekä enkeleitä lumihankeen

tehden. Outoa vain oli se, miten vähän radiossa on kanavia kehä kolmosen pohjoispuolella. Ihan kuten aikoinaan Neuvostoliitossa oli; aina vaan sitä samaa musiikkia, tunnista toiseen. Noooh, ei se meidän vauhtia hidastanut. Tanssittiin ja kilpailtiin kuningattarien suosioista, kuka mitenkin aina aamuun asti.

La 29.3.

Itse menin aamusta (jo klo 06:40) nukkumaan kahden kuningattaremme neitsytkammioon, mutta juuri, kun piti mennä vastaan ottamaan niitä luvattuja iltasuukkoja, niin kuinkas kävikään; minä olin nukahtanut! Shit happens, sano amerikkalainen. Noh, ja myöhemmin aamulla se taas oli jo myöhäistä. Kuningattaret, kun olivat vihaisia. Olin kuulemma kuorsannut koko aamuyön. Omasta mielestäni minähän vain kurnutin kuin sammakko herättääkseni heidän mielenkiintonsa, mutta päinvastoin kuitenkin kävi. Seuraavana yönä ensimmäinen kuningatar nukkui jo toinen kuhnuri vierellään ja se toinenkin oli vaihtanut huonetta! Sen siitä saa, kun vain kurnuttaa. Muutaman tunnin nukuttuani menin heti katsomaan, kuinka toisen mökin haaremini voi! Ja voi, voi, siellähän se yksi gigolo jo tanssitti kaikkia kuningattariani vuoron perään, eikä minulla ollut enää mitään asiaa parketille. Ja mitä tästä opimme; emme sitten yhtään mitään! Olisi näköjään pitänyt valvoa koko yö, kuten tämä kuhnuri teki. Noooh, myöhemmin hän sitten kyllä nukkui monessakin eri paikassa univelkaansa pois, kuten esim. yläkerran vessassa ja viileässä saunassa. Ja silloin se haaremi jäi meidän muiden kuhnureiden hoitoon, jippii.

Tervetuloa mukaan Kuusijärven Jääkarhujen iloisiin tapahtumiin!

Tällä kertaa matkalle ei ollut tullut kuin yksi sotilas retkelle mukaan, tosin sitäkin tomerampi ja hän kyllä piti meidät kaikki kuningattaret, työläiset ja kuhnurit kurissa. Kuin kuningas hän komensi meitä muita kovin ottein aika ajoin ja vartioi kaikkia pesän munia meitä kuhnureita tarkaillen. Muurahaispesässähän ei tosin ole kuninkaita, on vain yksi kuningatar! Kilpailtiinhan me myös potkukelkkailussa ja hauskaa kuulemma oli. Kuin talvisodassa konsanaan miehiä kaatui lumihankeen, kuka pää edellä, kuka mitenkään. Sillä välin minä olin oppimassa, kuinka hidas valssi menee; eikä muuten ole mitenkään hidasta. Oli vain erittäin melankolinaalista ja uskomattoman nopeaa menoa edestakaisin parketilla.

Päivällä olivat jo muutamat kuningattaret yrittäneet paeta meitä kuhnureita hiihtäen paikkakunnalta pois, mutta kuten sanotaan, routa porsaasi kotiin ajaa eli he joutuivat tulemaan pimeään tultua takaisin. Ei tarvinnut tällä kertaa etsintäpartiota perään lähettää, vaikka kyllä me olisimme sen mielellään tehneet, jos kuningattaret olisivat hiemankin eksyneet. Tiedättehän te, miten siinä sitten olisi käynyt? Samanlailla, kuin sille satavuotiaalle lappalaiselle kävi.

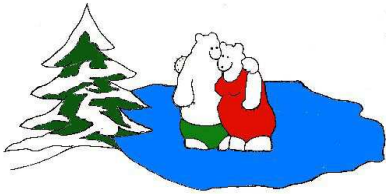
Illalla kävimme porukalla saunomassa tosi hyvässä savusaunassa, mutta eihän nyt parempaa savusaunaa löydy, kuin meillä Kuusijärvellä on. Muutama tuntihan siinä saunoessa meni ja löylyt olivat tosi miellyttävät. Yksi kuningatar jäi jopa katselemaan tähtiä sinne kuumavesitynnyriin ja juuri, kun olin sovitusti menossa ”pelastamaan” häntä sieltä, niin hänen iloinen äänensä kuului jo eteisestä, shit! Ei ole helppoa näiden kuningattarien kanssa, ei. On ne niin

arvaamattoman nopeita. Eikä sitä ehdi yksi kuhnuri joka paikkaan revetä.

Su 30.3.

Kun illalla olimme menneet aikaisin nukkumaan, edellisen yön ns. valvottuamme, niin aamulla olimmekin pirteitä uuteen päivään. Ei muuta kuin aamusaunaan, siihen sähköiseen, niin sai unihiekat huuhdottua silmistään. Sitten vain loppusiivous, ruokailu ja odottelimmekin jo bussin lähtöä. Ei siinä enää paljoa jaksanut sitä Neuvostoliiton aikaista radiotakaan kuunnella. Jotenkin vain olimme kaikki hieman nuutuneita. Eihän siinä auttanut kuin ottaa hieman neuvoa antavaa ja johan alkoi päivä kirkastumaan. Kokoonnuimmekin laskemaan illan ja yön ns. saldot, kun kuulimme suru-uutisen. Vammoiltakaan emme olleet retkellämme välttyneet. Yksi kuningattaristamme oli ”yön hämärinä hetkinä kävellyt kuulemma polulta sivuun ja kaksimetrisestä lumesta johtuen kävellyt päin alhaalla roikkuneita pyykkinaruja.” Aamulla häpeissään hän kävelikin kaivonkansi kaulassaan peittääkseen yöllä saadut vammansa. Salapoliisimme sai tosin myöhemmin selville, että retkellemme olikin eksynyt myös yksi nuorikkomme ahdistelija, eivätkä syyäpäitä olleetkaan liian alhaalla roikkuneet pyykkinarut. Kyseinen mieshenkilö onkin nyt ympärivuorokautisessa tarkkailussamme, eikä häntä ole viime aikoina juurikaan Kuusijärvellä näkynyt, joten uskomme, että hän on jättänyt nuorikkomme jo rauhaan. Nuorikkomme ei ole tosin hänen törkeästä käytöksestään yhtään valittanut, päinvastoin. Kumma kyllä! Taitaa olla vieläkin päät sekaisin, molemmilla ja/tai molemmat.

Tervetuloa mukaan Kuusijärven Jääkarhujen
iloisiin tapahtumiin!

Bussimatkakkin meni joutuin ja illan tultua olimmekin taas hotelli Vantaan edessä. Ja olihan meidän iloisten muurahaisten matkalle eksynyt muutama tosi Kusijärveläinen kusiainenkin, kun piti heidän takiaan niin usein pysähdellä, mutta onneksi heitä on näillä retkillä aina vähemmistönä. Suurkiitos kaikille osanottajille ja ensi syksynä uudelleen; siis ainakin ne, jotka uskaltautuvat antautua ns. ”kuhnurin valssiin.”

Terveisin,
Ari Tahvanainen

Tervetuloa mukaan Kuusijärven Jääkarhujen
iloiisiin tapahtumiin!